

Kritički osvrt na predavanje Sandre Maksimović

Kritički osvrt na predavanje Sandre Maksimović

Predavanje Sandre Maksimović o teatru u obrazovanju ostavilo je na mene snažan utisak i otvorilo mi novi prostor promišljanja o tome kako dramske tehnike mogu obogatiti moj rad.

Posebno mi je značilo to što je Sandra govorila iz ličnog, dugogodišnjeg iskustva, pokazujući kako teatar može biti mnogo više od scenske izvedbe-može biti put ka učenju, razumijevanju i unutrašnjem razvoju djece. Najviše me inspirisala njena ideja da učenici u drami nisu samo učesnici, nego autori, istraživači i nosioci poruke. Kroz primjere koje je navodila-improvizaciju, forum-teatar, zamrznute slike, fizički teatar, dobila sam jasnu sliku kako ove metode mogu izgledati u praksi.

Vidjela sam da teatar, kada se koristi vješto i na pravi način, postaje moćno pedagoško sredstvo za razvoj kreativnosti, empatije i kritičkog mišljenja. Poseban utisak na mene ostavila je njena posvećenost inkluziji. Svidjelo mi se što je naglasila da svaki učenik može pronaći svoj način izražavanja i da dramski proces pruža jednak prostor i onima koji su povučeni, tihi ili nesigurni. Ovaj pristup je potpuno u skladu s mojim pedagoškim uvjerenjima i smatram da upravo ovakav vid rada doprinosi osjećaju pripadnosti i sigurnosti u učionici. Drago mi je što je predavanje otvorilo i važna društvena pitanja. Sandra je pokazala kako se kroz teatar mogu obrađivati teme koje su djeci i mladima bliske-nasilje, stereotipi, mentalno zdravlje, identitet i sl. Takav teatar postaje alat za razumijevanje svijeta, ali i za njegovo mijenjanje. U njenim primjerima prepoznala sam da teatar može postati prostor za dijalog, refleksiju i osnaživanje, što vidim kao važan doprinos mirovnoj pedagogiji i razvoju vrijednosti kod učenika. Praktični dio predavanja bio mi je posebno koristan. Način na koji vodi radionice, struktura procesa, način uključivanja učesnika, dali su mi ideje koje mogu odmah primijeniti u svom radu.

Ipak, predavanje me je navelo i da razmišljam o izazovima:kako u školskom sistemu obezbijediti kontinuitet takvog rada, kako naći vrijeme i prostor, te kako motivisati kolege da se ohrabre u primjeni dramskog metoda. Iako odgovori nisu jednostavni, mislim da je važno početi od sebe. Ovo predavanje mi je dalo snažan podsticaj da još više istražujem ove metode, jer imaju moć da povezuje učenike, produbljuje učenje i njeguje emocionalnu i socijalnu dimenziju razvoja. Vjerujem da ću mnoge ideje iz ovog predavanja primijeniti u praksi, posebno u radu na vrijednostima, emocijama i socijalnim vještinama.

Collections

Autorski tekstovi